

Michael Bloomberg

Autor: Gregory Hood

I přes svůj katastrofální výkon v poslední televizní debatě Michael Bloomberg rozhodně nikam nezmizí. Vždyť jen doposud vydal na televizní a digitální reklamu 233 milionů dolarů proti Trumповým devatenácti, takže se pro něj celé klání stalo věcí osobní cti. Prezident Trump se vystoupení „MiniMikea“ vysmál, takže kdyby snad z boje o kandidaturu odstoupil, vypadalo by to, že se prezidentem nechal vyhnat z boje. U sázkařů si sice Bloomberg svým vystoupením dost pohoršil, v prognózách se však stále drží na druhém místě, byť se dosud nezúčastnil jediných primárek.

Kdyby se Michael Bloomberg na televizní debatu lépe připravil, nejspíš by už nyní byl na dobré cestě k tomu si úspěšně koupit demokratickou nominaci. Příště už si nejspíš povede lépe.

Povedlo se mu však rozhodit dosavadního lídra primárek, socialistického senátora Bernieho Sanderse. „Nejznámější socialista v Americe je milionář, který vlastní tři domy,“ podotknul. Sandersova obrana, že potřebuje vlastní bydlení ve všech městech, kde pracuje, kdovíjak přesvědčivá nebyla. A pokud by skutečně „miliardáři neměli existovat“, jak Sanders prohlašuje, proč by to mělo být s milionáři jinak? Sanders by jistě mohl postrádat jeden nebo i

dva domy...

Sanders i další demokratičtí kandidáti v Bloombergovi právem spatřují ohrožení nejen své kampaně, ale strany jako takové. Získá-li nominaci, stane se jeho technokratické autoritářství stranickou platformou. Některé jeho myšlenky se mi líbí, jako třeba „stop and frisk“ (nahodilé policejní kontroly příslušníků rizikových skupin, zda u sebe nemají drogy či nelegálně držené zbraně – pozn. DP), ochrana svobody slova na akademické půdě nebo zdanění **přeslazených limonád**, neměli bychom však odvracet zrak od kroků, jež Bloomberg v případě zvolení podnikne proti nám.

Bloomberg **spenzoruje** skupinu agitující za zpřísnění přístupu ke zbraním jménem Moms Demand Action (Matky volají po činech). „Předsedkyně a mluvčí skupiny“ Catherine Stefaniová ze San Francisca neváhala označit Národní střeleckou asociaci (NRA) za teroristickou organizaci. V současném ovzduší, kde se stále častěji klade rovnítko mezi „**bělošské nacionalisty**“ a **teroristy**, by nás Michael Bloomberg velmi pravděpodobně nechal sledovat. V roce 2013 po atentátu na Bostonský maraton řekl, že „náš vyklad ústavy“ se **musí změnit**. Na mysli měl, že hlad vlády po soukromých informacích by měl dostat přednost před ochranou soukromí.

Nic by nám pochopitelně nedarovala ani senátorka **Elizabeth Warrenová** a Bernie Sanders dokonce slibuje vést „**válku proti bělošským nacionalistům**“. Prezident Trump své příznivce (nebo někdejší příznivce) většinou nechal na holičkách, ale aspoň zatím na **bělošské aktivisty** nepořádá hony, jaké slibují Bloomberg a spol. V případě Bloomburga je znepokojujícím faktem, že by mohl využít své mediální impérium, které by jeho politiku umně „prodalo“ veřejnosti. Proto by proti nám mohl postupovat mnohem efektivněji než prezident Warrenová či Sanders.

Navzdory neustálému nářku médií nad jeho údajným autoritářstvím nedokáže Trump pevně kontrolovat ani svůj vlastní kabinet. V roce 2016 se nijak nehrnul do **utrácení vlastních peněz** na kampaň. Bloomberg se v tomto ohledu nijak neostýchá – a jeho majetek ten Trumpův výrazně převyšuje.

Jako by Bloomberg nebyl sám o sobě dost špatný, „umírněná“ Amy Klobucharová se nechala slyšet, že „rozhodně“ odmítá zakotvení **angličtiny** coby úředního jazyka, což ještě v roce 2007 **podporovala**. Demokraté se **podbízejí** **Hispancům** předvolebními klipy ve španělštině. Běloši se na rozdíl od ostatních rasových skupin nemohou spoléhat na žádné kolektivní zastoupení v Kongresu a ani prezident Trump je výslovně téměř nezmiňuje, přestože si nikdy nenechá ujít šanci upozornit na nízkou **nezaměstnanost černochů**.

Stát **Kalifornie** a mnoho dalších **velkých měst** po celé zemi se snaží přepsat americké imigrační zákony. Převrácený výklad amerických dějin, který celou naši národní existenci vykresluje jako nekončící defilé otroctví, rasismu a útluaku, se pomalu stává **verzí oficiální**. Rasová kategorizace proniká dokonce i do **legislativy**: už dnes jsme svědky **oficiální protibělošské diskriminace** a **laxnějšího vynuovení zákonů**, jež černoši častěji porušují.

Co naši zemi vlastně drží pohromadě nebo ji definuje? Stále více už jen hrubá síla. Americké vlády lze využít k prosazování osobních zájmů nebo výhod pro svou rasovou skupinu. Bernie Sanders by státní moci využil proti bělochům jako součást „třídního boje“, který se však při bližším pohledu stále více jeví jako systém pro rozdělení kořisti podle rasové příslušnosti. Elizabeth Warrenová slíbila pohnat ministerstvo spravedlnosti proti „bělošským nacionalistům“, mezi něž podle ní patří třeba i (protiimigrační, alespoň na oko, židovský Trumpův poradce – pozn. DP) **Stephen Miller**.

Největší hrozbou však klidně může být Michael Bloomberg. Není to jen politik, ale skoro oligarcha. Celá jeho minulost ukazuje na to, že žádné dostupné mocenské nástroje nenechá ležet na stole. Jeho stoupenci věří, že člověka s takovým majetkem si **nelze koupit**. Jistě víme, že by vytáhl do boje proti (z většiny bílým) vlastníků zbraní a nemám sebemenších pochyb, že by vyhlásil boj i „bělošským nacionalistům“.

Bernie Sanders možná je nejextrémnější kandidát, Michael Bloomberg však může být tím nejnebezpečnějším. Ještěže je tak mizerný diskutér.

Úvaha Gregory Hooda **Michael Bloomber, Oligarch** vyšla na stránkách American Renaissance 21. února 2020.